

ZWIASTUN

ADWENT

Data wydania 1. XII. 2013 r.

Numer 12(19) 2013 r.

W tym numerze:

„Adwent to radosne oczekiwanie na Zbawiciela. Wsłuchując się w słowa znanej pieśni kościelnej "Niebioso, roś spuście nam z góry", wchodzimy w Adwent, czyli w oczekiwanie na przyjście Zbawiciela. Nie jest to czas umartwień, ale **porządkowania naszych sumień i naszego życia**. W tym okresie łączymy się w naszym oczekiwaniu ze wszystkimi sprawiedliwymi synami i córkami Izraela. W sposób szczególny łączymy się z Maryją i jej Oblubieńcem, św. Józefem, dla których Adwent - od chwili Zwiastowania - był radosnym wyczekiwaniem na narodziny Jezusa. Pan jest blisko. "Nadeszła godzina powstania ze snu" (por. Rz 13, 11).

Oczekujemy na Boże Narodzenie, na narodziny Życia, które stanowi źródło i początek każdego ludzkiego istnienia i całej ludzkiej przyszłości (por. Hi 12,10). Adwent jest **szkołą czekania**. I to może stanowić dla nas trudność, ponieważ wielu ludzi - także wielu chrześcijan - nie potrafi czekać. Charakterystyczne dla współczesnego człowieka /zwłaszcza młodego/ jest to, że chce mieć wiele, od razu i po najniższych kosztach. Nie umiemy cierpliwie czekać nawet na święta Bożego Narodzenia. W sklepach już teraz widzimy świąteczne dekoracje, a z głośników od wielu dni płynie śpiew kolęd. Do czego nas zachęcają? Czy do otwarcia Chrystusowi naszych serc, czy też raczej do otwarcia portfeli lub użycia kart kredytowych? W takim klimacie trudno jest zrozumieć, że Adwent musi mieć swój rytm i swoje tempo. A przecież warto wykorzystać ten czas na duchowe przygotowanie do czekających nas świąt. Na naszej adwentowej drodze Kościół zaprasza nas do czuwania razem z Maryją, do pogłębiania w czasie rorat nadziei na spotkanie z Panem. W dniach skupienia, [rekolekcjach](#) adwentowych i sakramencie pokuty możemy przygotować nasze serca na spotkanie z Tym, który przychodzi i otworzyć je na potrzeby innych."(L.E.P)

Ks. Grzegorz

Konkurs szachowy	Str.2
Niecodzienny koncert	Str.2
Adwent oznacza przyjście...	Str.2
Wspomnienie św. Barbary	Str.3
Świeca	Str.3
Betlejemskie światło pokoju	Str.3
C.d. Albania	Str.4
Myśli rymowane	Str.4
Humor	Str.4

Błogosławiony przypomina:

„ Pragnę też połączyć się z Wami płatkami, składając wszystkim te życzenia... Niech Słowo Przedwieczne: Syn Boga Żywego, który rodzi się jako Człowiek z łona Dziewicy Maryi, będzie nadal ostoją ludzkiej godności każdego z nas. Na Nim budujemy nasze życie...

(Jan Paweł II 24 XII 1978 r.).

w listopadzie

KONKURS SZACHOWY

W dniu 23 listopada o godzinie 8⁵⁵, w Szkole Podstawowej nr 13 rozpoczęły się 5 szachowe Mistrzostwa Polski Ministrantów. Organizatorami byli Państwo Kaputowie. Razem z Oliwierzem Mazonikiem reprezentowaliśmy naszą parafię. Konkurs podzielony był na 3 kategorie: szkoły podstawowe, gimnazja oraz szkoły ponadgimnazjalne. Rozgrywki odbywały się w 9 rundach. Na zawody przybyli reprezentanci z Krakowa, Kołobrzegu, Warszawy i Śląska. W kategoriach wiekowych Oliwier zajął 4 miejsce, a ja 27. Na 122 uczestników jest to dobry wynik. Otrzymaliśmy pamiątkowe medale. Imprezę uważam za udaną, a grę w szachy szczególnie polecam na nadchodzące jesienno - zimowe wieczory.

Filip Kowal

Niecodzienny koncert

W niedzielę 24 XI. mieliśmy okazję wsłuchać się w pięknie zaśpiewane pieśni podczas dość nietypowego koncertu. Niedziela Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, była zakończeniem Roku Wiary. Odprawiona w tym dniu dodatkowa Msza Św. wspomniała patronkę muzyki kościelnej świętą Cecylię. Ze swoimi repertuarami wystąpili: Chór Belcanto, schola z parafii Wszystkich Świętych, schola z naszej Parafii oraz Pani Beata Rybicka i Rycerze Kolumba. Jak wspominał ks. Grzegorz, nie był to żaden ranking, czy konkurs, ale spotkanie ku chwale Boga, bo „kto śpiewa ten podwójnie się modli”. Okazało się, że nawet kazanie było nietypowe, bo śpiewające. Uczestniczący we Mszy usłyszeli kilka utworów w wykonaniu gości jak i naszych parafialnych wokalistów. Pierwsze bardzo pozytywne opinie o takim wspólnym koncercie, padały już chwilę po mszy, kiedy w salce przy herbatce spotkały się wszystkie śpiewające grupy i osoby. Z pewnością jest to dobry pomysł, aby podobne koncerty odbywały się częściej.

Tekst i zdjęcia - P.P.

ADWENT
OZNACZA
PRZYJŚCIE...

Rozpoczynamy nim nowy Rok Kościelny. Trafne będzie porównanie długich nocy grudniowych do ciemności w jakich tkwiła ludzkość przed przyjściem na świat Jezusa. Dzieci idące na Roraty oświetlają drogę lampionami, a spowiedź adwentowa rozprasza mrok naszych słabości.

Trwający cztery tygodnie Adwent podzielono na dwie części. Pierwsza trwająca do 16 grudnia jest oczekiwaniem na powtórne przyjście Chrystusa i skupia się nad oczyszczeniem serca i pojednaniem z bliźnimi. Druga część od 17 do 24 grudnia to wspomnienie pierwszego przyjścia Jezusa w Betlejem.

Jakie znaczenie ma dla nas Adwent? Swoimi refleksjami podzieliły się nasze parafianki.

Monika Kowalczyk: Adwent od zawsze był w moim życiu ważnym wydarzeniem. Adwent z dzieciństwa kojarzy mi się z radosnym oczekiwaniem na narodzenie Pana Jezusa. Dobrze pamiętam Roraty o 7.00 rano, na które chodziła dość duża grupa dzieci, wykonywanie ozdób choinkowych i obmyślanie prezentów pod choinkę. Obecnie Adwent jest dla mnie czasem, w którym mogę głębiej pomyśleć o swoim życiu duchowym i „zatrzymać się na chwilę w ciągłym pędzącym życiu”. Jest to również czas, w którym więcej myślę o potrzebach innych ludzi, którzy są obok mnie. Wreszcie Adwent to moment, kiedy chcę być lepszym człowiekiem.

Małgosia Nowak: Adwent jest dla mnie oczekiwaniem na narodziny Pana Jezusa. Jest to czas, w którym przygotowuję się na Jego przyjście. Bardzo lubię w czasie Adwentu chodzić z lampionem na Roraty. Adwent jest też czasem, kiedy niecierpliwie czekam na Boże Narodzenie i związane z nim wszystkie tradycje. Nie ukrywam, że przez te cztery tygodnie dużo myślę o prezentach, które znajdę pod choinką. Adwent to dla mnie magiczny, piękny czas oczekiwania.

W rozmyślaniach adwentowych pomogą nam rekolekcje, które odbędą się w dniach 20-22 grudnia, Poprowadzi je, ojciec Piotr Lenart, franciszkanin z Niepokalanowa, który gościł w naszej parafii w ubiegłym roku. Serdecznie zapraszamy.

D.W.K.

Wspomnienie św. Barbary 4 grudnia- pierwsze skojarzenia dorosłej osoby? Barbara- solenizantka, Barbórka, dzień górnika... Trafiony, zatopiony! Ale to także dzień wspomnienia św. Barbary -żyjącej w III wieku dziewicy i męczennicy- Świętej Kościoła katolickiego i prawosławnego. Była córką bogatego poganina- Dioskurosa z Heliopolis (Azja Mniejsza). Wysłana przez ojca na naukę do Nikomedii zetknęła się z chrześcijaństwem, przyjęła chrzest i złożyła ślub czystości. Ojciec pragnął złamać jej upór, zmusić ją, by wyparła się wiary i wyszła za mąż. Gdy to nie poskutkowało, zamknął dziewczynę w wieży, gdzie była głodzona i straszona. Jednak Barbara pozostała wierna przyjętej wierze. Ojciec więc doniósł na nią do sędziego i oskarżył (były to czasy wielkich prześladowań chrześcijan). Sędzia rozkazał dziewczynę najpierw ubiczować. Jednak chłosta wydała się jakby muskaniem pawich piór. W nocy miał ją odwiedzić anioł, zaleczył jej rany i udzielił Komunii świętej. Gdy tortury nie przyniosły żadnego efektu, zapadł wyrok, by ściąć Barbarę mieczem. Wykonawcą wyroku miał stać się jej ojciec- Dioskur. Podobno ledwie odłożył miecz, zginął rażony piorunem. Barbara poniosła męczeńską śmierć za wiarę ok. 305 roku.

Cześć św. Barbary rozślawiła się na Wschodzie i Zachodzie. W wiekach średnich żywoty jej ukazały się we wszystkich językach europejskich. Kult św. Barbary szerzył szczególnie papież św. Grzegorz, także w Polsce był zawsze bardzo żywy. Pierwszy kościół pod jej wezwaniem wystawiono w 1262 roku w Bożyniewie koło Środy Śląskiej. Relikwie Świętej w VI wieku cesarz Justynian sprowadził do Konstantynopola. Na początku XII wieku umieszczono je w Kijowie, gdzie znajdują się do dnia dzisiejszego. Częstka relikwii znajduje się również w naszym kraju. Poza Polską św. Barbara czczona jest także w Czechach, Saksonii, Lotaryngii, w południowym Tyrolu, Zagłębiu Ruhry. W ikonografii św. Barbara przedstawiana jest w długiej, połałdowanej tunice i w płaszczu, z koroną na głowie, niekiedy w czepku. W ręku trzyma kielich i Hostię. Czasami ukazywana jest z wieżą, w której była więziona, oraz z mieczem, od którego zginęła. Atrybutami świętej są: krzyż, anioł z gałązką palmową, miecz, kielich z Hostią, pawie lub strusie pióra, wieża. Św. Barbara jest patronką dobrej śmierci, trudnej i niebezpiecznej pracy: górników, marynarzy, rybaków, kamieniarzy, żołnierzy, więźniów, także krakowskiej uczelni AGH, główną patronką archidiecezji katowickiej. Św. Barbara jest bliską naszymu sercu orędowniczką i opiekunką miasta Starachowice- historycznego ośrodka hutnictwa żelaza, przemysłu ciężkiego i maszynowego. Z tej przyczyny winniśmy częściej i z większą wiarą zwracać się do niej, prosząc o wstawiennictwo i błogosławieństwo dla miasta, w którym wielu z nas żyje się coraz trudniej. Święta Barbaro wstawiaj się u Boga za nami!

R.M.J

ŚWIECA

W adwentowym wieńcu płonęły **cztery adwentowe świece**. Każda z nich chciała palić się niczym pochodnia, dając całemu światu swój przed wigilijny blask. Każda chciała czerpać ze swych woskowych korzeni energię silniejszą niż podmuch bieżącego czasu.

Pierwsza mówiła o sobie **Pokój**. Ale spoglądając na sytuację w naszych małych i wielkich Ojczyznach, na wojny i kłótnie – szybko zgasła.

Druga określała się jako **Miłość**. Choć zdawało się, że rozgorzeje z niej pożar, zerkając na rodziny, na uczucia wzajemne, tylko słomiany wydobyl się z niej ogień. Tliła się ona przez chwilę i ... zgasła jak pierwsza.

Trzecia dumnie przedstawiała się jako **Wiara**. Spoglądała na Świat który zapominał Boga i łapiąc ostatnie tchnienia powietrza, podtrzymywała swój płomień tak długo jak tylko mogła. Ale zgasła i ona pozostawiając tylko ciemny knot w swej woskowej duszy.

Czwarta świeca nie mówiła nic. Paliła się spokojnie, coraz większym płomieniem, momentami jaśniejszym niż żar trzech wcześniej palących się świec. A chwilowe przygasanie były tylko zapowiedzią coraz większego bijącego od niej blasku.

Nadchodzi czas porządków. Bożonarodzeniowych wewnętrznych porządków z samym sobą, kiedy jeszcze nie wszystko jest stracone. Ale czy jest w naszych sercach Pokój, Miłość i Wiara? Czy pozostaje nam Tylko ostatnia świeca?

Czwarta świeca nie mówiła nic. Ale wszyscy wiedzieli, że To dzięki niej, te trzy świece mogą ponownie zapłonąć pełnym blaskiem. Ta **czwarta świeca miała na imię Nadzieja. Bo przecież Nadzieja zawsze gaśnie ostatnia. Jej płomień rósł do chwili, kiedy narodził się ON. To ON daje Pokój, Miłość i Wiarę. Daje ogień, który oby nigdy w nas nie zgasł.**

P.P

Już od 1991r. Związek Harcerstwa Polskiego przyjmuje od słowackich i austriackich skautów Betlejemskie Światelko Pokoju. Pochodzi ono z miejsca narodzin Jezusa i symbolizuje jedność chrześcijan w tym radosnym okresie oczekiwania na Boże Narodzenie. Ma nieść pokój, nadzieję, radość i miłość. Co roku przyświeca tej misji inne hasło. W tym toku jest to: WYJDŹ Z CIE-NIA – POKAŻ DOBRO! Co to znaczy: pokaż dobro? Czy wystarczy być uczynnym, uprzejmym, życzliwym? A może pokaż dobro nie tylko w sobie, pokaż dobro w drugim człowieku!

Harcerze mają sprawę uproszczoną, są po to, żeby służyć ludziom, Ojczyźnie, Bogu. Jeśli ktoś postrzega harcerstwo jako grupę turystyczno-rozrywkową, popełnia błąd powierzchowności. Lubimy wędrować, śpiewać, grać bawić się, ale kiedy trzeba z równym zaangażowaniem niesiemy pomoc bliźnim. Długo mogłabym jeszcze pisać o misji harcerstwa, ale nie o to mi chodzi, wracam do Betlejemskiego Światła Pokoju. W tym roku też będzie i ponownie przyniesiemy je do naszych Przyjaciół, a 22 grudnia na Mszy św. o godz. 10. 00 przyniesiemy Je do Naszego Kościoła, aby ze wszystkimi się Nim podzielić, aby we wszystkich domach naszej parafii mogło rozświetlać wigilijny wieczór.

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej
w Starachowicach
Al. Najświętszej Maryi Panny 7
27-200 Starachowice

Tel.: 41 274 30 20
Str. internetowa: www.parafialazy.cba.pl
E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)
Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230
NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>

c.d. ALBANIA

co można zobaczyć? **Butrint** zwany Bałkańskimi Pompejami. To starożytne miasto portowe leżące na wzgórzu, z trzech stron otoczone jest wodą. Wpisane na listę UNESCO, jest to jedno z najciekawszych stanowisk archeologicznych tamtego regionu. Podczas spaceru można zobaczyć m.in. pozostałości rzymskich łaźni, agorę, amfiteatr, świątynię Asklepiosa, aleję ceremonialną oraz świątynię Minerwy. Kierując się na północ podziwiając widoki na morze i góry opadające gwałtownie do morza można zobaczyć schron dla okrętów podwodnych, wybudowany za czasów reżimu Envera Hodży. Warto zobaczyć miasto **Berat** - liczące około 2500 lat miasto, jest jednym z najstarszych i najciekawszych miast w Albanii. Często nazywane jest również przez Albańczyków Miastem Okien. Następnie **Durres**. Tak w starożytności, jak i dziś, jeden z największych portów na Adriatyku i jednocześnie miasto posiadające długą historię. Najważniejszym zabytkiem starożytnego Dyrrachium jest amfiteatr o długości ok. 120 m, co czyni go największym na Bałkanach. Dalsza droga zwiedzania poprowadzi nas do Kruje, miasta nazywanego albańskim Krakowem. Oryginalna albańska zabudowa i stary bazar pozwala nam przenieść się w przeszłość. W miasteczku można zobaczyć muzeum Skanderbega, największego bohatera narodowego Albanii oraz ciekawe muzeum etnograficzne znajdujące się w oryginalnie zachowanym 250. letnim domu bogatej rodziny tureckiej. **Tirana** - stolica Albanii. Spacerując ulicami miasta zobaczymy m. in. Plac Skanderbega, Piramidę (kiedyś muzeum E. Hodży), Pałac Prezydencki i Kongresowy. **Gjirokaster** - przepiękne „Miasto Srebrnych Dachów”, jedno z najstojniejszych miast Albanii, położone w dolinie rzeki Drinos w południowej części kraju (wpisane na listę UNESCO ze względu na to, iż jest jednym z dwóch albańskich miast - muzeów). Centralnym punktem jest górująca nad miastem, trzynastowieczna cytadela rozbudowana przez Turków osmańskich. Z murów twierdzy, możemy podziwiać widok na charakterystyczną zabudowę miasta. Na terenie twierdzy znajduje się wieża zegarowa oraz mała cerkiew. W mieście zachował się także stary bazar oraz siedemnastowieczny meczet. Gjirokaster, to również rodzinne miasto byłego albańskiego dyktatora - Envera Hodży. Jedną z najbardziej znanych i rozpoznawanych Albanek na świecie, jest **Matka Teresa z Kalkuty** ... c.d.n. L.W.

BUTRINT

TIRANA

MYŚLI RYMOWANE

Mikołaj to święty, którego niestety
merkantylnie wykorzystują markety.

*

Zadbajmy o to, by świętując Boże Narodzenie, duch wiary
nie poszedł sobie na wagary.

*

Nie można, według własnego uznania,
zachowywać tylko wybrane przykazania.

B.A.J.

Humor

- Ci, co znają się na muzyce, wystąp!
- rozkazuje kapral podczas zbiórki.

Z szeregu występuje czterech żołnierzy.

- Pójdziecie do kapitana. Trzeba wnieść pianino na ósme piętro.

*

Jak najczęściej informatycy zwracają się do swoich żon?

Odp.: Myszko...

*

Jasiu, dlaczego wczoraj na wywiadówce była Twoja babcia? - pyta pani.

- Szczerze? - upewnia się Jasiu.

- Szczerze!

- Bo jest głucha.

DURRES

ZWIASTUN katolicki miesięcznik parafialny ukazujący się w parafii Matki Boskiej
Częstochowskiej w Starachowicach (Łazy)

Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Michał Celuch /rys/, Dorota Chyczewska,
Irena Górecka /skład/, Aleksandra Juda, Renata Juda, Donata Witkowska-Kowal,
Filip Kowal, Paweł Perchel / zdjęcia, str. www /, Paula Rączka , Lidia Wolszczak,